

На фронті загинув випускник Коропецького ліцею-інтернату

19 грудня 2022

Трагічна звістка прийшла у Коропецький ліцей-інтернат, що на Тернопільщині.

У закладі повідомили, що на фронті загинув випускник Коропецького ліцею-інтернату - Лободюк Володимир Іванович, 2000 р.н. з села Коршів, Коломийського району.

Хлопець був старшим лейтенантом, командиром мінометної батареї гірсько-штурмового батальйону А1536.

16 грудня загинув внаслідок артилерійського обстрілу позицій поблизу н.п. Яковівка, Донецької області.

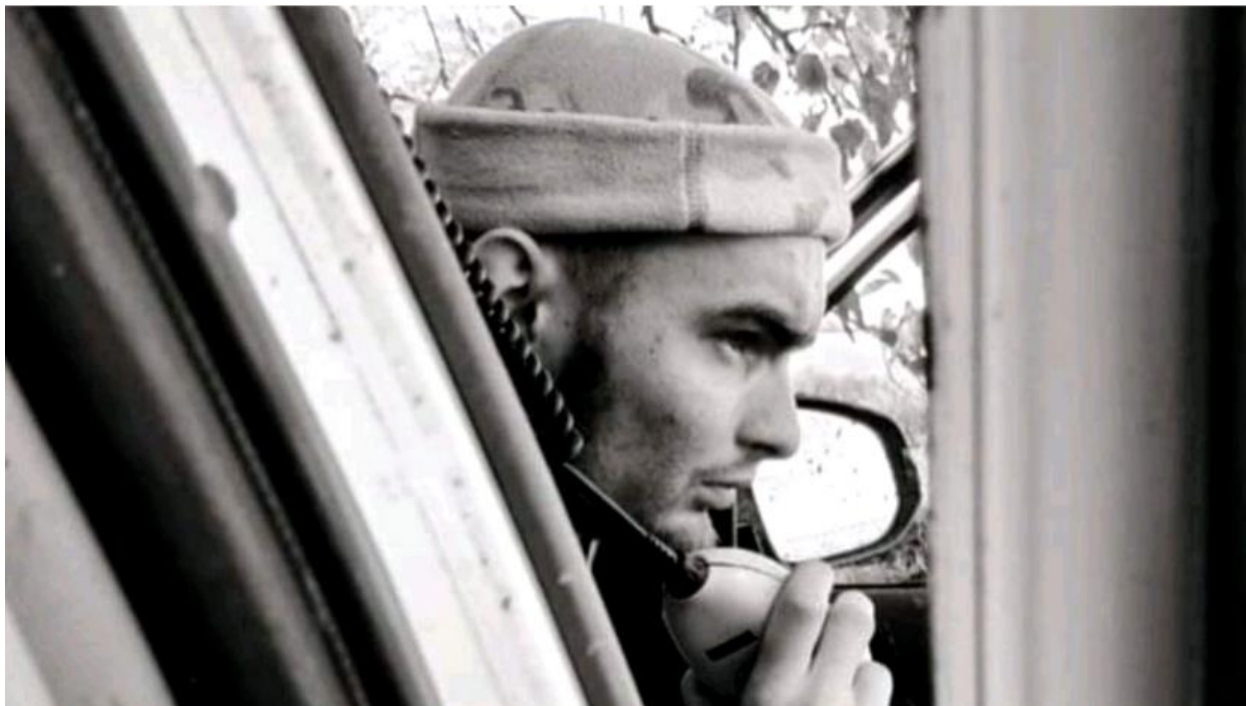
Вічна пам'ять герою, який загинув за волю, свободу і незалежність України.

Найщиріші співчуття рідним.

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/77004-na-fronti-zagynuv-vipusknik-koropetskogo-litseyu-internatu>

Незабуті: Історія загиблого воїна Володимира Лободюка з Коломийщини

08.01.2023

Батько загиблого воїна з Коршова 22-річного Володимира Лободюка поділився спогадами про сина: сильний, правдивий, відважний. Володя не встиг навіть створити сім'ю, щойно зустрів свою любов.

У редакцію **Інформатора** завітав батько Володимира, аби зберегти пам'ять про сина.

Старший лейтенант Володимир Іванович Лободюк народився 17 липня 2000 року у селі Коршів Коломийського району Івано-Франківської області.

Був міцним і цілеспрямованим хлопцем. Сам обрав фах військового, а батько підтримав, коли подавали документи до училища.

Спортивний, енергійний, прямий, Володимир знав, на що йде, адже країна на той час уже була кілька років стані локалізованої війни.

Не встиг відзначити випускний – відправили на Донеччину в ООС.

Тут уже зовсім не теорія: реальний ворог не тільки попереду, але й серед цивільних, котрі часто виявлялися зрадниками України.

Володя дзвонив до тата, сповіщаючи, що велика війна не за горами.

Від початку повномасштабного вторгнення рф Володимир став на захист України та її суверенітету.

Проходив службу на посаді командира міноментної батареї 2 Другого гірсько-штурмового батальйону, 128 окремої гірсько-штурмової бригади.

Дзвонив і тоді, коли відчував, що загибель близько. Від листопада і до середини грудня раз у раз давав батькові настанови, готував до можливої втрати, прощався.

Та ще восени був повний планів: згадував, що знайшов собі пару, планує на наступний рік женитися... Всі мрії та надії обірвалися 16 грудня під час бою в ході відсічі російського загарбника поблизу населеного пункту Яковлівка, Донецької області.

Осиротілі батько і мати, брат Ярема, невимовний біль утрати спустошує і не минає. Тато досі раз у раз хапається за телефон, сподіваючись на дзвінок від Володі. Куди не гляне – всюди синова мужня постать.

А скільки би міг ще тішити і тішитись сам. Скільки ще не встиг. Іван чекав онуків, а натомість навіки попрощався з 22-річним сином.

Ця війна забирає наше безцінне – справжніх Людей. Але за них помстяться побратими, а що найголовніше – за ці погублені долі віддячить історія. Не буде росіянам ні спокою ні добра за цю безглузду і наджорстоку війну.

Вічна слава Герою!

<https://kl.informator.ua/2023/01/08/nezabuti-istoriya-zagyblogo-voyina-volodymyra-lobodyuka-z-kolomyjshhyny/>